

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

3. Die Verfassung der Deutschen Demokratischen Republik vom 6. April 1968 / Documentarchiv Deutschlands // <http://www.documentarchiv.de/ddr/verfddr1968.html>
4. Die Verfassung der Deutschen Demokratischen Republik vom 6. April 1968 / Documentarchiv Deutschlands // <http://www.documentarchiv.de/ddr/verfddr.html>
5. Бетмакаев М. На пути к восточногерманской идентичности 1949–1964 гг. / Европейские исследования // <http://hist.asu.ru/aes/gdr/btmkv.htm>
6. Брубейкер Р. Громадянська та етнічна нації у Франції та Німеччині // Націоналізм. Антологія / Упоряд. О. Проценко, В. Лісовий. – Київ.: Смолоскип, 2000. – С. 797 – 803.
7. Бусыгина И. Территориальный фактор в национальном самосознании немцев // Полис. – 1999. – №4. – С. 40 – 49.
8. Иокисало И. Концептуальные основы немецкого «экоправого» радикализма // Полис. – 2002. – № 1. – С. 160 – 169.
9. Мартинов А. Об'єднана Німеччина від «Боннської» до Берлінської республіки (1995 – 2005 рр.). – К.: Інститут історії НАН України, 2006. – 447 с.
10. Мертец М. Немецкие вопросы – европейские ответы. – М. – 336 с.
11. Павлов Н. Германия на пути в третье тысячелетие: курс лекций. – М.: Высшая школа, 2001. – 366 с.

ОСОБЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ СЛІДСТВА ОРГАНАМИ НКВС СТОСОВНО ЧЛЕНІВ ОУН У 1939-1941РР.
(НА ПРИКЛАДІ АРХІВНО-СЛІДЧИХ СПРАВ ДЕРЖАВНОГО АРХІВУ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ)

Самсонюк Т., здобувач, провідний спеціаліст Державного архіву Рівненської області,

Гон М. М., докт. політ. наук, професор

Рівненський державний гуманітарний університет

Утворення незалежної України супроводжувалося постановням численних проблемних питань, що чекали відповідей науковців. Серед таких – переосмислення процесу радянської заходноукраїнських земель (ЗУЗ) 1939-1941 рр., що дало поштовх до актуалізації джерельної бази українських архівів цього періоду.

Керуючись принципом ідеологічної доцільності радянські дослідники післявоєнної доби не використовували значного масиву архівних джерел при висвітленні цієї проблеми. Це зумовлювалося також відсутністю доступу до архівів спецслужб 1939-1941 рр.

Одним з вирішальних факторів, що дозволив не лише сформулювати нові пріоритети у наукових студіях історичних процесів досліджуваного періоду, а й втілити їх у життя, стала відмова держави від політики всеосяжної „заборони на доступ” до архівних фондів СБУ. Це значно розширило джерельну базу дослідження протидії ОУН радянському тоталітарному режимові. В архівах обласних управлінь СБУ проведено масове розсекречення архівно-слідчих справ (АСС) членів ОУН, що були реабілітовані. Документи передано на зберігання до обласних державних архівів. Впродовж 1992-1995 рр. до сховищ Рівненського Держархіву надійшло 5819 кримінально-слідчих справ[1], що дало можливість науковцям оприлюднити інформацію стосовно репресій, спрямованих проти українських націоналістів, які проживали на території Волині (власне – Волинської та Рівненської областей).

При порівняльному аналізі архівно-слідчих справ на представників різних національних груп, можна простежити як певну спільність, так і відмінність у їх формуванні. Спільним для українців, поляків, євреїв та представників інших національностей є типовий набір документів у справі, що дає можливість простежити всі етапи ведення слідства. Серед основних документів – матеріали оформлення арешту: постанови про взяття справи до діловодства, обрання міри запобіжних заходів, ордер на арешт та обшук, протокол обшуку, квитанції про передачу на зберігання вилученого під час арешту, анкета арештованого, довідка про дактилоскопічну реєстрацію, фотокартки арештованого. Другу групу документів, обов'язкову для всіх арештованих, складають власне матеріали слідства, до яких відносяться протоколи допитів обвинуваченого і свідків, протоколи очних ставок, постанови про висування обвинувачення, висновок обвинувачення. До останньої групи типових документів відносяться протоколи засідань суду, витяг з протоколу позасудового органу, акт про виконання вироку.

Впадає у вічі той факт, що архівно-слідчі справи на арештованих у вересні – грудні 1939 р. поляків мають дещо спрощену форму. Мова не йде про відсутність основних документів, однак масштаби репресій та значна кількість арештованих вимагали пришвидшених темпів ведення слідства. В таких умовах оперативники обмежувалися мінімальною кількістю допитів, метою яких не було отримання доказів протизаконних дій тієї чи іншої особи, оскільки єдиною «провиною» у випадку з поляками була їх приналежність до держави, що перестала існувати внаслідок змови двох диктаторів. Щось подібне можна простежити і в архівно-слідчих справах на євреїв-біженців, «вина» яких полягала у приналежності до «буржуазного» суспільства, «вірус» якого вони могли рознести по всьому СРСР.

Щодо слідства стосовно членів ОУН, варто вказати на кілька нюансів його ведення. Перші допити проводили за місцем затримання. Арештованого у вересні 1940 р. І.Токара тиждень допитували в ізоляторі Костопільського РВ НКДБ. Не отримавши необхідних свідчень, його відправляють до Рівненської, Дубенської а перед самою війною Харківської в'язниць[9, 71].

Привертає увагу наполегливість притаманна слідчим, що працювали зі згаданим контингентом. Основним завданням оперативників у даному випадку було отримання якомога ширшої інформації стосовно мережі ОУН у конкретно взятому районі. У 1939 р. ОЧГ випустили на волю всіх бранців польських в'язниць, значна частина яких відбувала покарання за т.зв. націоналістичну діяльність. Опрацювавши архівні документи польського суду і прокуратури у 1940-1941 рр., працівники НКВС зосереджують свої зусилля на поверненні українських націоналістів за грати.

У радянських казематах поведінка в'язнів, як і поведінка слідчих, є досить типовою. Незначний відсоток членів ОУН кілька перших допитів категорично заперечують участь у «контрреволюційній організації», більшість відразу зізнаються в «антирадянській» діяльності. Слідчі невтомно ставлять одні і ті ж запитання: «В якому році ви вступили до Організації українських націоналістів? Хто вас втягнув до організації? Яким шляхом і за яких обставин ви потрапили в ОУН? Вимагаю назвати прізвища членів організації?»[4, арк. 55]. Один з арештованих, відбувши термін покарання, розповідає: «Допит проводився в нічний час, слідчий застосовував фізичні засоби впливу,

нешадно бив, щоб припинити тортури, я давав необхідні покази. Протокол, був мною підписаний, але прочитати його я сам не міг через незнання російської мови»[4, арк.187 зв.,188]. Таких засобів впливу на арештованих не дуралось більшість слідчих. Так, при перегляді справи Б.Берлінця, що здійснювався у 1956 р., останній заявляє: «На слідстві мене били начальник Дубенського НКВС Винокур і його заступник Козлов. Мене били руками, ногами, руків'ям нагану, по кілька діб не давали їсти, а потім садили за стіл заставлений харчами. Тримали мене у холодному підвалі без теплого одягу, після чого я захворів крупозним запаленням легень. Винокур двічі водив мене до підвалу, поставивши лицем до стіни, стріляв з нагану, таким чином інсценуючи розстріл»[5, арк. 249.].

Тим, хто відмовлявся зізнаватися у своїй причетності до «контрреволюційної націоналістичної організації» приходилося особливо важко. «Так як я на першому допиті не зізнався, - розповідав у 1960 р. Л.Дворков, - то мене направили у камеру, де утримували три доби без виклику, не даючи за цей час їжі і води. Після цих мученицьких трьох діб мене викликали на допит. Слідчий щось писав і давав мені підписувати. Не дивлячись, що я все підписав, у камері мені не давали води, ще 6 діб»[12, 32].

Ще жажливішою була доля тих членів ОУН, що погодилися на співпрацю з НКВС. Серед таких І.Скоп'юк – організатор мережі ОУН на території Луччини у 1939-1941 рр. Будучи арештованим у січні 1941 р. він дав розгорнуті свідчення про структуру організації ОУН на Волині, що стало причиною масових арештів членів націоналістичного підпілля. Крім того, на угоду слідчим, І.Скоп'юк, перебуваючи у в'язницях Луцька, Рівного, Львова, переконував інших членів ОУН у необхідності співпраці з органами НКВС. М.Куделя згадував: «На початку травня 1941 р. І.Скоп'юк відкликав мене і почав потишену розмову: «Друже Миколо, вас кинули у цю камеру спеціально до мене, щоб я пояснив вам стан справ в ОУН. На даний час ОУН перетворилася всеціло на диверсантів і шпionів на користь Гітлера. Тому до Вас моє таке прохання: що знаєте про ОУН, розкажіть слідчим органам безпеки, тим полегшите свою долю»[2,17]. Та самому І.Скоп'юку не вдалося уникнути покарання: 13 липня 1941 р. у Москві відбулося закрите засідання воєнної колегії Верховного Суду СРСР, який засудив колишнього керівника ОУН до страти. Вирок був виконаний 30 липня 1941 р[3].

При повторному розгляді справ у 1950-х – 1960 х рр. з'ясовувалося, що значна їх частина була сфабрикована карально-репресивними органами. До таких відноситься кримінальна справа М. Корнійчука, жителя с. Комарівка Вербської волості. Арештований оперативно-чекістською групою м. Дубно у жовтні 1939 р., цей нібито член ОУН на одному з допитів заявив: «З метою конспірації мені ніхто не казав до якої організації я належу, але для мене було ясно..., що я працюю в ОУН»[6, арк. 7 зв.]. Тексти протоколів допитів вражають «обізнаністю» в'язнів з радянською термінологією: «Я агітував молодь за збройне повстання, щоб добитися «самостійної України». «Дучи врозріз з програмою комуністичної партії я у своїй практичній діяльності стояв за терор, а значить боровся проти комунізму»[7, арк. 18.] - фрагмент очної ставки звинувачених Г.Савчука і Д.Кондраса. З документа у документ АСС мігрують одні і ті ж словосполучення: «займався націоналістичною пропагандою», «добивався відторгнення Західної України», «вів посилену боротьбу з КПЗУ», однак конкретні факти здійснення такої діяльності у багатьох справах відсутні.

За фальшивими обвинуваченнями до в'язниць потрапляють цілі «бандформування». До учасників останніх зараховано І.Семенюк з хутора Куца Млинівського району, що був передплатником часопису «Історія українського війська» друкованого з 1933 р. За списками передплатників Млинівського поштового відділення, окрім І.Семенюка, часопис передплачували ще кілька осіб, які не були знайомі між собою, але, з подачі слідчих органів, зараховані до однієї націоналістичної організації і, відповідно, арештовані[11].

Про жахливі умови утримання в'язнів, окрім свідчень очевидців, немає жодних офіційних документів. Складне економічне становище країни позначилося і на арештованих. У в'язницях камери були переповнені і невільникам доводилося лежати на підлозі на матрацах набитих солом'ю. Повна антисанітарія, зумовлена відсутністю прибирання, провокувала різні захворювання. З харчів – кава, яка більше нагадувала харчові відходи, хліб та баланда. Фізіологічні відмінності між чоловіками і жінками взагалі не бралися до уваги, за винятком розподілу в камерах.

Напад німецьких військ на СРСР вніс свої корективи в діяльність слідчих підрозділів НКВС – НКДБ. У ході евакуації силами працівників цих органів було вчинено масові розстріли в'язнів. Частина тих, кому пощастило бути евакуйованими, потрапили до в'язниці НКВС м. Камишин Сталінської області. Слідство у справах останніх відзначалося певною спрощеністю – коли співкамерники виступали свідками один для одного. Щільність графіків слідчих яскраво ілюструє справа Г.Рибак, Я.Поліщука та інших осіб, що проходили за однією справою. 18 листопада 1941 р. з 11.15 по 12.05 слідчий проводив очну ставку між Г.Рибак і О.Слепенюком, з 13.00 до 14.00 він допитував А.Поліщука, а з 16.00 до 17.00. – провадив дізнання А.Олійника[4, арк. 21-22 зв, 17, 42.]. При веденні слідства в умовах евакуації оперативники неодноразово повертаються до свідчень даних арештованими за місцем проживання. Це пояснює значну кількість у справах так званих «додаткових допитів».

Наполегливість слідчих карально-репресивних органів, як правило, давала свої результату. Підсумком тривалого процесу над членами ОУН, що діяла у Острожецькому районі, стало розкриття її мережі з 29 осіб, частина з яких була арештована у 1939 - 1940 рр.[4, арк. 74-75].

Перебуваючи у стані війни, радянська влада економила на в'язнях, що пояснює значний відсоток смертей серед арештованої української молоді, яку зараховано до числа потенційних учасників націоналістичного руху. Тим, кому вдалося втекти з місць позбавлення волі розповідали, що в'язнів не годували два тижні, а потім, коли дали їсти, частина людей померла у муках від переїдання[10, 59-60].

Про нелегкі умови перебування під слідством українських націоналістів свідчать наступні факти: постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 29 липня 1942 р. за участь в ОУН В. Холод і Ф. Тарасюк були засуджені до вищої міри покарання – розстрілу[4, арк.222], С. Холодюк, Л. Профорук, А.Прокопчук – до 10-ти років виправно-трудова таборів (ВТТ). Арештований за цією ж справою Д. Васейко підчас попереднього слідства помер[4, арк.223]. Не дочекався виконання вироку і В. Холод: помер 18 квітня 1942 р. Така ж доля спіткала А. Прокопчука і С.Холодюка. Перший помер 2 серпня 1942 р. у в'язниці № 2 Сталінградської області, другий – 6 вересня 1942 р. у лікарні УНКВС Чкаловської області[4, арк.224].

Отже, аналіз АСС дає підстави стверджувати, що українці-члени ОУН на відміну від поляків, євреїв та представників інших національностей піддавалися більш жорстоким методам дізнання. Свідчення колишніх в'язнів

підтверджують численні факти фізичного впливу на них. Ця категорія «злочинців» каралася значно більшими термінами «перевиховання» порівняно з іншими групами арештованих у виправно-трудових таборах – від 5-ти до 10-ти років. Зауважимо, що смертна кара у 1939-1941рр. найчастіше застосовувалася стосовно членів ОУН. Кричущим є і той факт, що деякі українці, арештовані як члени цієї організації, відбували покарання двічі. Так, П.Данилюк і О.Данилюк за «антирадянську діяльність» 13 грудня 1940 р. засуджені до 7-ми років ВТТ. Після закінчення терміну ув'язнення вони повернулися до с. Оржів Клеванського району, де були повторно арештовані 19 червня 1952 р., як активні учасники ВУО і ОУН[8, арк. 91, 92]. Зауважимо, що звинувачення було побудоване на доказах отриманих під час першого процесу 1940 р. 28 серпня 1952 р. родину Данилюків етаповано на спецпоселення до Красноярського краю під нагляд органів МДБ[8, арк.100].

Аналіз АСС дає підстави стверджувати, що вони є «юридичним оформленням» злочинної діяльності тоталітарного режиму.

Список використаних джерел

1. Акти прийому-передачі документів на постійне зберігання Державного архіву Рівненської області.
2. Антонюк Я. Діяльність СБ ОУН на Волині. – Луцьк: Волинська книга. – 2007. – 176 с.
3. Брати Іван та Микола Скоп'юки. – <http://www.plast.org.ua/about/history/famousplastuns/skopjuky/>.
4. Державний архів Рівненської області (ДАРО), ф. 2771, оп. 2, спр. 5463.
5. ДАРО, ф. 2771, оп. 2, спр. 1847.
6. ДАРО, ф. 2771, оп. 2, спр. 1086.
7. ДАРО, ф. 2771, оп. 2, спр. 158.
8. ДАРО, ф. 2771, оп. 2, спр. 5575.
9. Із криниці печалі. Збірник спогадів та документів №3. – Рівне: Азалія. – 1996. - 104 с.
10. Із криниці печалі. Збірник спогадів та документів №4. – Рівне: Азалія. – 1997. – 117 с.
11. Особистий архів Т. Самсонюк. Спогади М. Голонзовського.
12. Реабілітовані історією: У двадцяти семи томах. Рівненська область. – Кн. 1. – Рівне: ВАТ «Рівненська друкарня», 2006. – 578 с..

ИСТОРИЧЕСКОЕ НАСЛЕДИЕ КРЫМСКОТАТАРСКОГО НАРОДА: ТРАДИЦИИ И СОВРЕМЕННОСТЬ

Сейтумерова Эльмира Зубеировна, студентка, Зарединова Э.Р.

РВУЗ «Крымский инженерно-педагогический университет»

Прошлое.... Без него, как известно, нет настоящего, нет будущего.

Человек одинок, если рядом нет людей, с которыми у него общее прошлое.

Возвращение крымских татар на свою историческую родину стало одним из важных моментов внутренней гуманистической политики Украины, после обретения независимости направленной на создание равных возможностей для развития всех народов и этносов, проживающих на ее территории. Этот шаг имел огромное значение для крымскотатарского народа, который в течение многих десятилетий вынужден был пребывать вдали от своих исконных земель, пережил депортацию, понес ни с чем не сравнимые духовные, культурные и человеческие потери. В связи с этим на первый план выдвигается необходимость проведения реабилитационных мероприятий, направленных на обеспечение успешной адаптации Крымских татар к новым условиям жизнедеятельности, их интеграции в украинское сообщество, создания широких возможностей для возрождения утраченных и создания новых культурных и национальных ценностей.

«Жизнь – это не одномоментность существования». Историю не перепишешь ее нужно знать и верно оценивать. Добрых следов прошлого в жизни страны, ее народа, и в жизни каждого человека гораздо больше, чем темных пятен. Из тех, кого не знает своих корней, кто остается без родной почвы, хранящей следы прошлого, не вырастет настоящий гражданин.

Академик Н.П.Лихачев писал о том, что память и знание своего прошлого делают его более интересным и значительным, что без прошлого мир для людей пуст. Знание исторического прошлого он называл «четвертым очень важным измерением мира». В последние годы значительное внимание исследователей различных областей наук: педагогики, психологии, культурологии и истории в частности обращено проблеме крымскотатарского народа.

Историческое наследие крымскотатарского народа стало предметом исследования современных украинских ученых: Д. Абибуллаевой, У. Асановой, Г.Бекировой, Ю. Ганкевича, А. Непомнящего, Э. Сейдаметова, Р. Хаяли.

Этнопедагогический и этнопсихологический аспект исследования изучался в трудах З.Асановой, Э.Зарединовой, З.Мустафаевой, М. Хайрудинова, С.Харахады и др. Все они проводят новые исторические исследования, поднимая многовековой пласт истории и выявляя множество интересных фактов.

История (от греч. historia – рассказ о прошедшем, об узнанном) - наука, изучающая прошлое человечества во всей его конкретности и многообразии. Для установления закономерностей исторического развития исследуют факты, события и процессы на базе исторических источников, которыми занимаются источниковедение и другие вспомогательные исторические дисциплины. Превращение исторических знаний в историческую науку длительный процесс, которое осуществляется на действии принципов *историзма, научности, объективности*. Задача истории – построить один общий дом, а значит свести линию сосуществования всех наций воедино. Любовь к своему народу, его культуре, традициям не может быть связана с ненавистью к чужому, потому что это «чужое» - для кого-то родная земля, родной язык, родная культура, которой он гордится, как и мы своей. В человеке нужно любить человека, не украинца, или русского, не араба или еврея, а именно человека, только такое позитивное гуманное отношение к представителям различных народов-соседей и вызывает в последующем интерес к их культуре, языку, традициям и обычаям.

Историческая судьба крымских татар исключительно драматична. Формирование крымскотатарского народа в течение всей истории его существования проходило неравномерно и характеризовалось, как кратковременными подъемами, так и периодами длительных застойных или разрушительных процессов. Объяснение этому мы находим в самой истории крымских татар, которые с одной стороны стремились сохранить свою самобытную культуру, традиции, верование, а с другой – подвергались агрессивной, захватнической политике более сильных соседних

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущериб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення СО на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. ВДМ – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні.	49
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина	60
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Грина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона.	108
Лєвчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям.	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея.	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу.	114
Міхєнко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови.	115
Назарук Анна, Серєдєк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології.	116
Плєвако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови).	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”.	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов.	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»).	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі.	127
Бєнєщук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі.	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах.	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения.	131
Коваленко Анна, Аксьєнова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу).	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников.	135
Лапсьок Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника.	136
Лєгка Алїна, Аксьєнова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві.	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини.	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття.	139
Омєлящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста.	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів.	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів).	145
Гєккєль А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні.	145
Яцьок Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю.	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*